

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

कथंत्वांसर्वधर्मज्ञं क्षुद्रः पापोऽकोदरः ॥ निरुत्याह तवान्मर्दनं कालोदुरत्ययः ॥ २२ ॥ धर्मयुद्धेऽप्यधर्मेण समाहूयौजसाम्भये ॥ गदयाभीमसेनेन निर्भेस
विथनीतव ॥ २३ ॥ अधर्मेण हतस्याजौमद्यमानं पदाशिरः ॥ य उपेक्षितवान्क्षुद्रं धिक्कृष्णं धिग्युधिष्ठिरं ॥ २४ ॥ युद्धेष्वपवदित्युधियो धानून्वकोदरं ॥ या
वस्थास्यंति भूतानि निरुत्याद्यसिपातितः ॥ २५ ॥ ननुरामो ब्रवीद्राजं स्त्वांसदायदुनंदनः ॥ दुर्योधनसमो नास्ति गदया इति वीर्यवान् ॥ २६ ॥ श्लाघतेत्वां हि
वाण्योराजन्यं सत्सु भारत ॥ सशिष्यो मम कौरव्यो गदायुद्ध इति प्रभो ॥ २७ ॥ यां गतिं क्षत्रियस्याहुः प्रशस्तां परमर्षयः ॥ हतस्याभिमुखस्याजौ प्राप्तस्त्वमसि
तां गतिं ॥ २८ ॥ दुर्योधननशोचामित्वा महं पुरुषं भ ॥ हतपुत्रौ तु शोचामि गांधारी पितरंचते ॥ २९ ॥ भिक्षुकौ विचरिष्ये तेशोचतौ पृथिवीमिमं ॥ धिगस्तु कृ
ष्णं वा ण्येयमर्जुनं चापि दुर्मतिं ॥ ३० ॥ धर्मज्ञमानिनौ यौत्वां वध्यमानमुपेक्षतां ॥ पांडवाश्चापि ते सर्वे किंवक्ष्यंति नराधिप ॥ ३१ ॥ कथं दुर्योधनोऽस्माभिर्हत इत्य
नपत्रपाः ॥ धन्यस्त्वमसि गांधारेयस्त्वमायोधनेहतः ॥ ३२ ॥ प्रायशो अभिमुखः शत्रून् धर्मेण पुरुषं भ ॥ हतपुत्रा हि गांधारी निहतज्ञातिबांधवा ॥ ३३ ॥ प्रज्ञाच
क्षुश्च दुर्योधनः कां गतिं प्रतिपत्स्यते ॥ धिगस्तु कृतवर्माणं मारुपंचमहारथं ॥ ३४ ॥ ये वयं नगताः स्वर्गत्वां पुरस्कृत्य पार्थिवं ॥ दातारं सर्वकामानां रक्षितारं प्रजाहितं ॥
३५ ॥ यद्वयं नानुगच्छामत्वां धिगस्मान्नराधमान् ॥ कृपस्य तव वीर्येण मम चैव पितुश्च मे ॥ ३६ ॥ सभृत्यानां नरव्याघ्ररत्नवंति गृहाणि च ॥ तव प्रसादादस्मा
भिः समित्रैः सह बांधवैः ॥ ३७ ॥ अवाप्ताः क्रतवो मुख्या बहवो भूरिदक्षिणाः ॥ कुतश्चापीदृशं पापाः प्रवर्तिष्यामहे वयं ॥ ३८ ॥ यादृशेन पुरस्कृत्य त्वंगतः सर्वपा
थिवान् ॥ वयमेव त्रयोराजन गच्छंतं परमां गतिं ॥ ३९ ॥ यद्वत्वां नानुगच्छामस्तेन धक्ष्यामहे वयं ॥ तत्स्वर्गहीना हीनार्थाः स्मरंतः सुरतस्यते ॥ ४० ॥ किं नाम त
द्भवे कर्म येन त्वानव्रजामवै ॥ दुःखं नूनं कुरुष्वेष्ट च रिष्याममहीमिमं ॥ ४१ ॥ हीनानां नस्त्वयाराजन्कुतः शांतिः कुतः सुखं ॥ गत्वैव तु महाराज समेत्य च महारथा
न् ॥ ४२ ॥ यथा ज्येष्ठं यथा श्रेष्ठं पूजयेत् सर्वं च नान्मम ॥ आचार्यं पूजयित्वा चेकं तु सर्वं धनुष्मतां ॥ ४३ ॥ हतं मया दशं सथापृष्टं धनुर्भनराधिप ॥ परिष्वजेथाराजानं वा
ल्लिहं कंसु महारथं ॥ ४४ ॥ संधवं सोमदत्तं च भूरिश्रवसमेव च ॥ तथा पूर्वगतान न्यान् स्वर्गं पार्थिवसत्तमान् ॥ ४५ ॥